

הבחירות. הנה, הפעם הוא יכול היה להוכיח קבל-עם ועדה שהוא הצליח.

"דרדסנא" לגימלאות

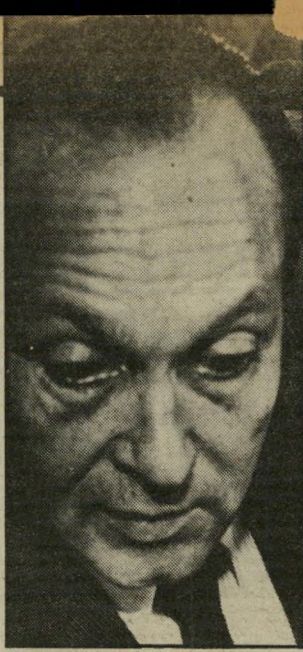
ההסכם התפוצץ לא משום שאין החוק מאפשר רוטאציה, ולא משום שאי-אפשר לחתום על הסכם כזה, כשאינו יודע מה יקרה בעוד 25 חודש.

ההסכם התפוצץ כי לוי אינו מעוניין בממשלת אחדות, שתבצר את מעמרו של שמיר בהנהגת הליכוד. לוי חושב זה זמן רב על הבחירות הבאות. הוא מאמין בכל ליבו שהוא יוכל לכבוש את הנהגת המפלגה ולעמוד בראשה. הוא מאמין שעכשיו הזמן לבצע זאת. לפני ששרון יוכה לרבהליטציה ציבורית, אם הוא יכהן כשר בממשלת-אחדות שבראשות המערך.

לוי גם פועל על-פי רפויסיחשיבה נקמניים. מאז שהפסיד בהתמודדות מול שמיר, לפני שנה, הוא חש שעליו להשיב לשמיר מנה אחת אפיים. שמיר עצמו לא פינק את לוי בשנה זו, ולא איפשר לו, למשל, לקבל את תיקי החוץ החביב עליו (העולם הזה 17.12.83).

הכשלת שמיר בנושא ממשלת אחדות לאומית עשויה להוביל את הליכוד לאופוזיציה, ולוא לפרקיזמן קצר, שיספיק לשלוח לגימלאות את מפקד לח"י הקשיש, המכונה כפי יריביו "דרדסנא". לכן מתעניינים אנשי לוי השולטים במנגנון בהקדמת כינוס ועידת חרות ובבחירת מרכז חדש, שבו יוכלו לגבש רוב של ממש. לוי, ששכח מהר מאוד כי הליכוד לא ניצח בבחירות האחרונות, וכי הוא עצמו, כיושב-ראש מטה-הבחירות, לא הצליח מעל למשוער, נקט בכל שלבי המשאומתן עם המערך בטקטיקה מתחכמת.

עוורו האישי, אבנר סרוסי, שהשי תלט על לישיכתו. נהג להרליף במכוון מידע ששירת את מטרתו, אפילו אם

מודעי רוצה להיות שר-האוצר, גם בממשלה בלי חרות

הלאומית שאותה מתכננים מאמכה גדולה, האמורה להקיף יותר מ-100 ח"כים, לגוף רזה ומצומק? אנשי-תיקשורת, שעקבו נששת השבועות האחרונים אחרי השתלשלות המשאומתן הקואליציוני, נהגו לנחש, בעודם ממתנים מאחורי הדלת לסיים השיחות, מה נאמר מעבר לקיר. ברור-כלל הם התקשו בכך. רק בשיחות שנערכו בארבע עיניים, בין פרס ויצחק שמיר, הם היו בטוחים שהם קולעים בול.

הדיעה היתה, שבשיחות אלה שוררת הבנה מלאה בין שני האישים, ויתכן שהם אפילו מסכימים האחד לשני שאם לא תוקם ממשלת אחדות לאומית, הרי ששניהם ייפלטו בתוך

ברצינות על האפשרות שהליברלים כולם, על 13 הח"כים שלהם, יפרשו במשותף.

במיקרה כזה יבטיחו לעצמם כל השרים הליברלים את מקומם ליד שולחן הממשלה, מה שלא היה מתאפשר במיקרה של הקמת ממשלת אחדות לאומית רחבה.

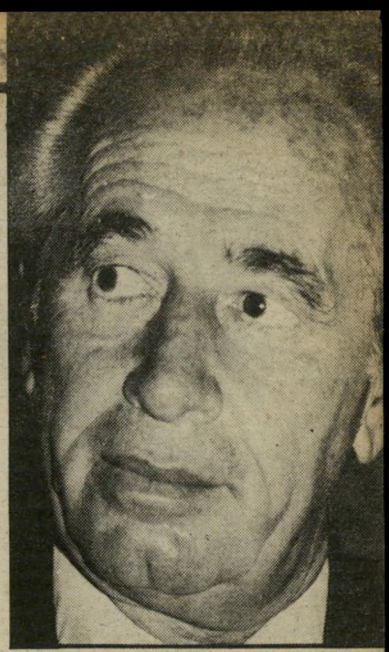
אמבה מצומקת

בתחילת השבוע רמזו אנשי השר אברהם ("אברשה") שריר, וגם הוא עצמו, שהם קוראים לליכוד הליכוד, הדברים גם נאמרו בכינוס פומבי של הרוז הצעיר של הליכוד, שהתכנס ביום הרכיעי האחרון במלון בתל-אביב.

נוכחותם של שריר ושל סגן ראשי-הממשלה, רוד לוי, באותו אירוע, היתה סימן לנוכחים ששריר החליט להמר על איחוד מוחלט עם חרות, גם אם הדבר כרוך באובדן עצמאות הליברלים, וזאת כמישקל-נגד לאיום הפרישה המתמדת של מודעי ואנשיו. בסוף השבוע, אחרי שהתברר כי חרות מתקשה להצטרף לממשלת-אחדות, הרגישו אנשי מודעי, שהפעם עשויה כל המפלגה להתייצב מאחורי מודעי, ולתמוך בממשלת מיני-אחדות, שיתמכו בה בערך 75 ח"כים.

החשיבות בממשלת-אחדות היא שהיא מקיפה את גוני הקשת הפוליטית, ולא דווקא את כל הח"כים, התבטא ביום השני כחתונה אחד מאנשי שריר.

אך גם במיקרה זה עלול פרס, בפעם המי יודע כמה, לבלוע את הכובע, זמן קצר אחרי שנשלף מתוכו השפן. מועמד טיבעני לניהול משאומתן עדין שכה הוא פני גולדשטיין, שכבר התנקה בעבר בניהול מגעים חשאיים, ביוזמת ובכירכת מודעי. לרוע מזלו של

פרס נכשל שוב ברגע האחרון, ושלק שוב שפן מהכובע

לא מפרגנים לו. יומיים בלבד התהלך שימרון פרס בהרגשה שהוא יהיה ראש-ממשלה במשך 25 חודשים תמימים, והנה התפוצץ המשא ומתן.

אבל לא איש כפרס. שבעי הכישי לונות, ירים את ידיו.

ביום השני השבוע התרוצצה מישלחת המפר"ל בין תל-אביב וירוד שלים, בשיחות עם המערך והליכוד, בניסיון לשבור את הקרח. באותו היום נשלף שפן חדש, שנועד להחזיק את פרס בתמונה, כמי שירכיב בכל מחיר את הממשלה הבאה.

השפן היה, כצפוי, המיפלגה הליברלית. כמה ליברלים הגונים, לצד תאביי

לוי רוצה להפיל את שמיר, ולכן טיכד את האיחוד

בעיקבות כך רבו הפירסומים שהוא מתנגד לממשלה רחבה, הוא שאל בקול-בוכים, שצוטט מייד בכל אמ" צעיר-התיקשורת: איך מעלים חבריו על רעתם שהוא מתנגד לממשלת-אחדות? השבוע נקטו לוי ועוורו בטקטיקה חדשה.

ביום השני רווח, שבישיבת שריר-הליכוד, שבה נדחה הסיכום של שמיר ופרס, היה זה שר הביטחון הנוכחי, משה ("מישה") ארנס, שתקף את הרעיון למסור את תיקי-הביטחון לכל התקופה ליצחק רבין.

לפתע היה נראה שארנס, מקורבו של שמיר, מכין שבממשלה רחבה לא ייוותר לו תיק בעלי-השיבות, ושכך הוא יפסיד ומייד את המירוץ על

הירושה, מה גם שארנס, ככיכול, נחלץ לעזרת יגאל כהן-אורגד, מקורבו, שאף הוא היה נותר ללא שום השפעה בממשלה הרחבה.

מאחורי "ההתקפה" של ארנס על שמיר לא עמדו אלא לוי ועוורו, שניסו בדרך זו להדק את טבעת-החנק סביב ראשי-הממשלה.

לרוע מזלם, רווקא מהלך זה קירב עוד יותר בין שמיר וארנס. כי האמת היא שארנס תומך בכל ליבו בממשלת-אחדות רחבה, בדיוק כמו שמיר.

התנחלויות בלון

אילו הצליח שמיר להתגבר על מיכשול לוי, הרי שהוא היה צריך גם לדאוג לאנשיו. אחת הבעיות שהטרידו אותו בעת ניהול המשאומתן עם פרס, היה הבטחת נתח מהשלל לשני אנשיו הקרובים, רוני מילוא ומיכאל דקל.

לכן הגה שמיר את הרעיון הבא: מישרת סגן שר-הביטחון שהוא ביקש לליכוד, לצידו של רבין, וועדה לרקל שאמור היה לטפל רק בענייני התיישות ושתחים.

למילוא הוא ייעד את תפקיד סגן שר-החוץ, בתקופה שבה הוא היה אמור להיות השר. אחר-כך הוא ביקש למילוא תפקיד של סגן-שר בעל סמכויות רחבות במישרד ראשי-הממשלה, בתקופה שבה הוא עצמו יהיה ראש-ממשלה.

בטווח הקצר נראה שהוא פוגע בלוי. בתחילת השיחות על הקמת הממשלה החדשה, לוי מכר שהמערך הוא הסיעה הגדולה, והעלה ראשון את רעיון הרוטאציה. אחר-כך, כאשר

אם כן, מרוע לא יצא אל הפועל רצונו של שמיר?

ארבעה גורמים חברו למשכה, שעתה הכל עסוקים בחלקתו: מול-הכיש של פרס, מזימותיו של רוד לוי, שאלת חלוקת התיקים של אנשי חרות בממשלה הרחבה ומשברון 27 ההתנחלויות.

בתחילת השבוע בא פרס לשיחה עם שמיר, ובידו נייר כתוב בכתב-ידו. בנייר זה העלה פרס את הרעיון לממשלה שתכנה 50 חודש, שהוא יהיה ראשי-הממשלה ב-25 החודשים הראשונים ובאותו הזמן שמיר יהיה ממלא מקומו ושר-החוץ. בתום מחצית הכהר נה הם יתחלפו בתפקיד.

שמיר העתיק על פיסת-נייר את הרעיון, ונתן את ברכתו גם לכהונת יצחק רבין כשר-ביטחון במשך כל התקופה. שמיר ידע שלא בקלות הוא יכול להעביר את ההצעה במרכז תנועת-החרות, אבל הוא קיווה שיוותר לו זמן לשכנע את חבריו: את צמרת התנועה, ובעיקר את רוד לוי, שהיה נאלץ להישאר במישרד השיכון ולשי כוח מתיקה-חזק.

פרס נאלץ לשתף בסוד את חבריו להנהגת המפלגה. אולי הוא גם מיהר לדרוח על כך, כדי להשתחרר מהמור עקה הכבדה שבה הוא שרוי מאז מוצאי

זמן קצר מהמפה הפוליטית. אין זה סוד, ששמיר חפץ בכל ליבו בהקמת ממשלה רחבה. הוא אפילו היה מוכן להיות ממלא-מקום במשך כל תקופת כהונתו של פרס כראש-ממשלה, ולותר על רעיון הרוטאציה.

אם כן, מרוע לא יצא אל הפועל רצונו של שמיר?

ארבעה גורמים חברו למשכה, שעתה הכל עסוקים בחלקתו: מול-הכיש של פרס, מזימותיו של רוד לוי, שאלת חלוקת התיקים של אנשי חרות בממשלה הרחבה ומשברון 27 ההתנחלויות.

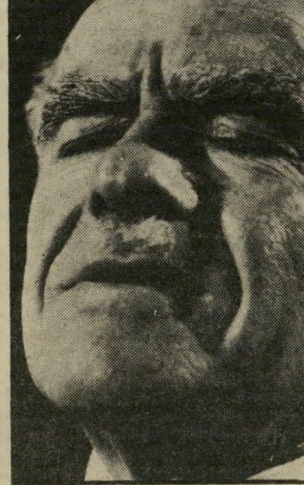
בתחילת השבוע בא פרס לשיחה עם שמיר, ובידו נייר כתוב בכתב-ידו. בנייר זה העלה פרס את הרעיון לממשלה שתכנה 50 חודש, שהוא יהיה ראשי-הממשלה ב-25 החודשים הראשונים ובאותו הזמן שמיר יהיה ממלא מקומו ושר-החוץ. בתום מחצית הכהר נה הם יתחלפו בתפקיד.

שמיר העתיק על פיסת-נייר את הרעיון, ונתן את ברכתו גם לכהונת יצחק רבין כשר-ביטחון במשך כל התקופה. שמיר ידע שלא בקלות הוא יכול להעביר את ההצעה במרכז תנועת-החרות, אבל הוא קיווה שיוותר לו זמן לשכנע את חבריו: את צמרת התנועה, ובעיקר את רוד לוי, שהיה נאלץ להישאר במישרד השיכון ולשי כוח מתיקה-חזק.

פרס נאלץ לשתף בסוד את חבריו להנהגת המפלגה. אולי הוא גם מיהר לדרוח על כך, כדי להשתחרר מהמור עקה הכבדה שבה הוא שרוי מאז מוצאי

פרס, יצא גולדשטיין ביום השלישי בבוקר לאירופה, לשליחות ציבורית, וחסרונו עלול לעכב את המשאומתן החשאי עם הליברלים.

איך הפכה ממשלת האחדות

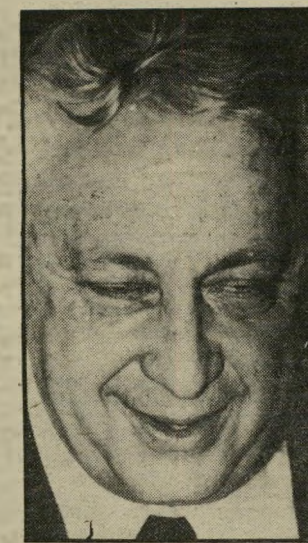
שמיר נאחז בפרס כי זוהי תיקווחו היחידה - והירפה

הכיסאות הוותיקים של המיפלגה, שאלו ביום השני בקול רם שאלת-הם: לכמה ח"כים יוקו פרס כדי שהממשלה שתוקם תיקרא "ממשלת אחדות לאומית"? בלשון אחרת: מי אמר שאי-אפשר להקים ממשלה רחבה כלי חרות?

שוב הופנו הזרקורים לעבר שריר-האגרטיב, יצחק מודעי. הוא העדיף לשתוק, ואף נימק זאת באירוע מישפחתי: חתונת בנו, שנערכה באותו ערב (ראה עמוד 52). אבל מאחורי שתיקתו התבלטו מקורביו, שדווקא לא נמנעו מלדבר.

הם הסבירו, שמודעי אינו מחפש כיסא. הרי גם בממשלת האחדות הלאומית הובטח לו תיקי-האוצר. תיק זה יהיה שלו גם בממשלה צרה. הנימוק לפרישה אפשרית מהליכוד הוא שמודעי נחרד מהמצב הקשה שבו נתון המשק הישראלי. לכן הוא מרגיש חובה אישית כלפי כל אורחי ישראל לקבל לידיו את התיק החשוב ולהתחיל בפעולות להצלת המשק. כחתונת בנו, בסביון, אפשר היה לחוש באוויר את רוחי-הדברים הללו.

אבל ההפתעה האמיתית היתה החלק השני של המסר. מקורביו מודעי לא דיברו עוד על פרישה של קבוצת מודעי (שחברים בה לפחות ארבעה ח"כים: מודעי, פסח ("פייסי") גרופר, פינחס ("פיני") גולדשטיין ובני שליטא), או על פרישה של סיעת מודעי המורחבת (שאליה אפשר לשייך עוד שלושה ח"כים). מקורביו מודעי דיברו ביום השני

שרון יחסל את לוי אחרי שלוי יחסל את שמיר